

JUSTICIA SOCIAL

EPOCA IV - NUM. 59
16 de maig del 1936

PREU: 20 cènts.

Redacció i Administració:
Primer de Maig, 7
TELÈFON 15486
BARCELONA

Unió Socialista de Catalunya

Avui inaugura les seves tasques el Congrés, històric, de la UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA.

Saludem cordialment els seus delegats i confiem en que sabran satisfer l'aspiració màxima dels treballadors conscients de Catalunya: la unitat obrera.

Salutació als companys delegats

Avui inicia les seves tasques el Congrés ordinari de la Unió Socialista de Catalunya. El compliment d'aquestes tasques tindrà la magnífica virtut de reunir, a la Casa del Poble, la casa dels treballadors barcelonins, centenars de treballadors dels camps i de les ciutats de Catalunya. D'arreu de les contrades catalanes afluiran, al cor de la ciutat inquieta, els legítims representants de les més diverses característiques racials que es donen en el nostre poble. Totes les comarques hi seran representades. Totes les professions hi seran presents. Totes les manifestacions del treball creador del nostre poble hi aportaran llur presència. La muntanya i el pla. La falç i el martell. El torn i el teler. El martinet i la pluma. Totes les característiques generals de la nostra terra hi seran reflectides. El Congrés de la Unió Socialista és la magna reunió de la Catalunya del Treball...

Un dels aspectes més florescents del nostre comici el constituirà, sense cap mena de dubte, el cordial retrobament. Ara fa dos anys, i amb motiu d'un altre Congrés, ens reuníem fugaçment per a separar-nos altra volta, finides les nostres tasques. D'aleshores ençà hem sofert molt. Hem estat víctimes de persecució sagnant. Hem hagut de fer llargues esperes als patis de les presons. D'altres, menys sortosos, esperaven reixes endins, silenciosos. Encara hi han companys que esperen... I fent un incís, ens atrevim a demanar als companys delegats que destinin, en els primers compassos de l'Assemblea, un fraternal record a aquells companys que, com el company Aguilar, encara continuen sotmesos a la brutal opressió de les massisses pedres carcelàries.

Hem lluitat i hem plorat i hem vist com s'esfumaven els febles i com apareixien els forts. Reprenem el nostre camí històric. Un camí que, malgrat tot, no hem abandonat mai. Que avui continuem amb més empena, amb més fermesa i amb millor confiança que mai. Per això, per la lluita sostinguda, per les persecucions soferetes, per l'allunyament forçat, just és que donem tota la importància al nostre retrobament. En aquesta hora càlida, les mans cercaran les mans, els braços estrenyeran els braços, les mirades es submergiran en les mirades. Rostres vells, coneguts i estimats. Expressions familiars. Gestos volguts.

Companys delegats! Germans en la lluita i en l'alegria i el dolor! Benvinguts sigueu!

Us reuniu per a marcar un moment històric. Tota Catalunya està pendent de les vostres deliberacions. El seu futur, el futur de la Catalunya treballadora, és en les vostres mans. Per damunt de tots els problemes i per damunt de totes les discussions, hi ha el problema i la discussió de la «unitat orgànica» dels treballadors de Catalunya. Després del vostre Congrés, del nostre Congrés, vindrà el Congrés dels companys comunistes, dels companys «proletaris», dels companys del Partit Socialista. De la vostra actitud, de la vostra decisió, depèn la llur. El Congrés de la Unió Socialista de Catalunya és la pauta, el punt de partida, la porta que s'obra. Penseu en la vostra altíssima responsabilitat. Discussiu tot el que vulgueu. Amb la passió que vulgueu. Sigueu tot l'implacables que vulgueu en les vostres crítiques. No oblideu, però, el fruit que Catalunya espera collir d'aquesta reunió: UNIFICACIO DELS PARTITS DE CLASSE!

Cap passió per damunt de la que es posi en el sosteniment d'aquesta aspiració! Cap interès més alt que el d'aconseguir aquest objectiu ambiciós! Cap lluita més aferrissada que la lluita per aquesta conquesta!

Confiem plenament en els companys delegats que acudeixen al Congrés ordinari i extraordinari de la Unió Socialista de Catalunya. Confiem plenament en que els nostres companys delegats al Congrés, demostraran, a les delegacions fraternals, que el Partit Català Proletari, el Partit Comunista de Catalunya i la Federació Catalana del Partit Socialista Obrer Espanyol hi trametran, amb quin entusiasme i amb quin fervor la Unió Socialista de Catalunya lluita per la unitat obrera.

Heus ací un gran objectiu, un objectiu històric.

Companys delegats! Fraternals delegats proletaris, comunistes i socialistes: VISCA LA UNITAT OBRERA!

Heus ací el millor fruit que ha de sortir del Congrés que avui comença a la Casa del Poble.

La primera missió del Govern Casares Quiroga ha d'ésser la depuració implacable dels cossos armats i l'exterminació del feixisme

PERDIGONADES

LA DARRERA BALA

Aquest és el títol d'una nota que el nostre estimat amic desconegut, autor de la secció «Pamfletari Roig», de «Front», òrgan del P. O. U. M., ens destina. Suposa, l'inconegut autor, que la nostra darrera perdigonada parlant del P. O. U. M. era la darrera, al mateix temps que semblava sorprendre's de veure que destinàvem tant d'espai al camarada Nin-Gorkin-Maurin...

No té per què estranyar-se, l'amic desconegut. Gorkin-Nin-Maurin té prou importància per això i molt més. Tant és així, que som dels que trobem encertat que Maurin-Gorkin-Nin es faci acompanyar per una guàrdia pretoriana i personal, en mànecues de camisa. Hi ha qui diu que és un lamentable espectacle veure sis minyons de cara ferrenya i braços creuats a banda i banda de les tribunes que ocupa Maurin-Nin-Gorkin en les seves propagandes.

Res d'això. A nosaltres ens plau tant, que esperem que es produeixi la primera vacant per a demanar humilment que se'ns concedeixi l'altíssima oportunitat per a defensar, amb la nostra vida, la del «jefe».

A part d'aquestes consideracions, hem de dir que no ens sorpren gens ni mica que no hàgim obtingut respostes a les nostres insinuacions. Ja diem nosaltres en aquella «perdigonada» que els orientadors del P. O. U. M. tenien massa feina a «orientar» les masses per a perdre el temps aclarint els nostres dubtes...

LA IMPACIENCIA DE «LA VEU»...

La «Veu» dels banquers i dels terratinents ha publicat un article en el qual mostra la seva inquietud per la permanència en el Govern del company Comorera. I parla de la col·laboració i de l'anticol·laboració. Igual que el senyor Simó Bofarull en la seva famosa interpel·lació sobre els fets d'octubre. Igual que molts senyors que esperen, amb màl dissimulada impaciència, la sortida del nostre company per a provar sort.

Però la «Veu» no raona pas la anticol·laboració com la raonen els nostres militants que en són decidits partidaris. No. La «Veu» diu: «Qui és la Unió Socialista de Catalunya? ¿Que ha de durar gaire això de donar importància a la «famosa» Unió Socialista de Catalunya? Però, ¿què significa dintre del proletariat català, la Unió Socialista de Catalunya?»

Quin desconeixement,quina ignorància les de la «Veu»! Si ignora qui és, la importància que té i la significació que la caracteritza, per què s'hi amoïnen tant els de la «Veu» de falses?

Tan senzill que és el camí per a sortir de dubtes. ¿Per què no he preguntat als nostres companys diputats del Parlament català?

I LA SEVA IGNORANCIA

¿Per què els senyors de la «Veu» dels banquers, no il·lustren els seus lectors del misteri que s'amaga en la venda d'uns terrenys valorats en 700.000 pessetes i dels quals la Junta Mixta d'Urbanització i Acassernament en pagà tres milions de pessetes, segons sembla gràcies a la desinteressada intervenció del senyor Duran i Ventosa, que amb aquesta gestió acredita la seva generositat i la seva esplendidesa?

Ah! Si nosaltres fórméssim, per mimetisme, les preguntes que abans comentàvem, i diguéssim: «Qui és Lliga Catalana?», hauríem de contestar amb una paraula que és prodiga molt en les seccions que els diaris destinen a enunciar les activitats d'un sector social que viu al marge de la llei.

Però esperem que els representants de la «Veu» dels banquers, al Parlament de Catalunya, demanin una sessió secreta per tal d'aclarir aquesta petita qüestió.

POSICIONS ABSURDES

Uribe, company comunista, diu, a «Mundo Obrero», que la revolució l'ha de dirigir el Partit Comunista.

Araquistain, a «Leviathan», respon que qui l'ha de fer és el Partit Socialista.

Bizantinismes! Fem-la junts, homes; tots plegats! A veure si mentre ens barallem per a discutir si l'ha d'encarregar el company Caballero o el company Díaz, la realitza Primo de Rivera!

On s'ha d'arribar...

I, A FRANÇA?

Blum està disposat a formar govern. Però acompanyat de Thorez. Aquest s'hi nega. Aleshores Blum té perfecte dret a negar-se a constituir govern i que aquest vagi a mans de Daladier.

¿O és que els comunistes francesos volen sacrificar els socialistes des de la barrera?

No. No és aquest el camí fidel de la unificació orgànica. Cal reconèixer-ho.

FERROMA

La cultura d'Espanya i Catalunya

Un guàrdia civil cobra al mes 61 duros.

Un guàrdia d'assalt, 60.

Un guardia de seguretat, 59.

Un mestre d'escola, 47.

És edificant!!!

Intervenció del company Fronjosà en la discussió sobre la il·legalitat dels acords presos per les autoritats del bienni negre

(Ve de la pàg. 4)

zar. Qui ha de pagar les despeses i el muntatge del carnet electoral que van fer tots aquests senyors mentre manaven? ¿al poble? ¿al poble no ha de pagar-ho?

Per això nosaltres, per arribar a aquesta conclusió, ultra ampliar el sentit de l'art. 1.er d'aquest projecte de llei amb el nostre vot particular, hem posat aquestes dos articles addicionals. Un el que nosaltres en diem tercer bis, diem que tots els perjudicats que s'hagin ocasionat i els que es puguin ocasionar, en virtut de la declaració de nul·litat en seran responsables, econòmicament i judicial, aquests gestors que van prendre els acords i els van portar a la realització. L'arquè fora bonic, fora molt bonic, que nosaltres condemnéssim després el poble a pagar les disbauxes que aquests senyors han fet; fora bonic, per exemple, que si un empleat municipal, en tornar-lo a reposar en les seves funcions, no ha cobrat els salaris des que el van treure, ara vingues l'Ajuntament popular i hagués de treure de la seva caixa l'import d'aquells salaris que no se li pagaren, d'una manera injusta. No, no! Tots aquells senyors que feien de gestor, gairebé eren el do i millor de cada casa; tots sabem que la situació econòmica d'ella gairebé era sempre de les que estaven millor. Que paguin, que paguin! És el menys que poden fer: pagar.

El Sr. CANTURRI: És difícil, perquè paguen mal! (Riure).

El Sr. FRONJOSA: Per altra banda, jo no crec en aquella sanció, senyors Diputats, dels tres anys d'incapacitat política. Aquí sí que hi juga una mica la sensibilitat del poble. Però nosaltres creiem que aquesta sanció és una ficció. Nosaltres, quan un poble elegiu uns representants, creiem que no es pot anar, en nom de res i d'una manera immediata i fulminant, en contra de la seva voluntat iurement expressada. Però, si vosaltres voleu, podeu portar la sanció a aquest terreny. Perquè, a veure: quantes anys dura l'exercici del càrrec de Diputat al Parlament de Catalunya?; quantes anys dura l'exercici del càrrec de Diputat al Parlament espanyol? A què els condemneu? A res! Perquè el càrrec de regidor dura quatre anys; el de Diputat al Parlament de Catalunya, cinc; i al del Parlament espanyol, quatre. Per tant, no els condemneu a res. Això fa que donem la impressió al poble que nosaltres som impunites.

Diem en l'altre article que adicionem — i em valga a circumscriure als dos articles que nosaltres hem ajuntat a aquest dictamen de la Comissió — que el Parlament de Catalunya nomeni una comissió de Diputats perquè estudiï la conquesta administrativa d'aquells senyors que van exercir funcions de gestor en la Generalitat. Perquè diem abans, quan el senyor Armendares feia el prec al senyor Conseller de Governació i al senyor Conseller de Justícia i Dret, que és molt còmode el venir aquí a adoptar una posició de silenci, moltes vegades mireu, volent dir allò que «a mi me les fas bullides», i al cap d'un temps, quan la convivència llumi certes asprors, hagi desaparegut tot.

Es clar; per això els veiem en els seus actes públics que diuen: «Quin gran país és Catalunya! A Catalunya no passen les coses que passen a la resta d'Espanya! Quin gran país és Catalunya, quin gran país!» A hores d'ara, a la Via Layetana, número 30, hi ha sempre una parella de policia que vetlla un edifici; a la plaça de Catalunya, número 9, hi ha un edifici policia; al passeig de Gràcia hi ha un centre polític que sempre, fins fa poc, tenia neara un nucli important de policia; al «Correo Catalán» hi ha una parella de policia... Mentrestant, assalten centres d'esquerra i assalten centres socialistes, i maten els homes d'esquerra pels carrers de Barcelona. Quin gran país és Catalunya! Quin gran país és Catalunya! Quin gran país... per a ells; per a nosaltres no és un gran país.

I anem-ho fent així i anem-nos enterminant, i anem creient que són liberals pel fet que s'abstingueren en el moment de la votació de la Llei del 2 de gener, i anem creient que diuen que van actuar com a gestors en el Govern de la Generalitat per a salvar el poc que quedava salvable — que no sé què varen salvar — de l'Estatut de Catalunya; anem-nos enterminant amb aquella mena de bola que es fa córrer de la concòrdia catalana. Anem donant la impressió que som uns simuladors, i que al carrer i en els actes públics els ataquem, i diem que farem justícia, i que després, quan ens trobem aquí en aquest recinte, compartim alegrement i plàcida les satisfaccions, mentre el poble de Catalunya espera que fem justícia. Res més.

El discurs de León Blum

Els esdeveniments es produeixen amb tanta precipitació i simultaneïtat en el camp de la política internacional, que es fa realment difícil de fer un comentari, per breu que sigui, de tots ells en unes quantes ratlles setmanals.

El Consell de la Societat de Nacions s'ha tornat a reunir a Ginebra per tal de tractar-hi sobretot el fet consumat de l'annexió d'Abissínia per part d'Itàlia, és a dir, el crim perpetrat pel feixisme italià amb la indiferència, per no dir la complicitat per omissió, de les potències, els representants de les quals no fan més que parlar de seguretat col·lectiva, de pau, de desarmament i altres mots que, de fet, no passen de simples paraules sense cap efectivitat positiva. No creiem que d'aquesta reunió en surti cap solució ni tan sols cap intent veritable de reajustament, per tal de fer-lo més eficient, de l'organisme ginebrí. L'experiència ens fa ésser escèptics quant a la tasca de l'entitat domiciliada vora el llac Lehman.

El panorama absolutament pessimista que ofereix avui la política internacional, podria canviar tot d'un plegat amb el canvi de situació governamental a França. Avui ja no és un secret per a ningú que després de la victòria del Front Popular, els socialistes, que formen el grup més nombrós de la nova Cambra, ocuparan el poder i en tindran la direcció amb la col·laboració dels radical-socialistes. El líder del Partit socialista, León Blum, en serà el cap.

Diuenge passat León Blum va fer un discurs de tons moderats davant el Consell Nacional del Partit, en el qual va fixar la posició que al seu entendre cal adoptar davant la imminència dels esdeveniments polítics que s'acosten. El discurs ha estat força hàbil i és digne de la intel·ligència del seu autor. Els socialistes francesos es troben, tal com diem la setmana passada, enfront d'una situació difícil de debò. El fet d'haver-se d'encarregar del govern en aquestes circumstàncies comporta una gran responsabilitat. Car, malgrat tots els bons desigs, els socialistes hauran de reduir llur actuació a portar a cap un programa mínim de govern, més propi d'un partit burges d'esquerra que no pas d'un partit de classe representant de les masses obreres. Hauran de renunciar, doncs, de moment a aplicar el propi programa del Partit i a convertir en realitat l'ideari defensat com a finalitat suprema del marxisme.

Aquesta situació enutjosa en què es troben avui els socialistes a França i que fins ara havien pogut esquivar és la situació en què s'han trobat els partits socialistes d'arreu del món que s'han vist obligats a governar, per imperatiu de les circumstàncies polítiques, en ple règim burges i amb els procediments propis d'aquest règim. De totes maneres, en el cas de França, León Blum i els seus correligionaris tenen l'avantatge que els comunistes, que no volen participar en el poder, els han ofert llur ajut decidit per tal que portin a cap llur missió i facin front d'una manera decidida al feixisme que, ajudat de sota mà pel gran capitalisme i l'alta finança, sotja la democràcia i espera la primera avinentesa per apoderar-se de la màquina estatal a fi d'esclarar la classe treballadora amb totes les seves reivindicacions.

L'actitud de franc ajut per part dels comunistes, vol dir que aquests s'han adonat que avui per avui no es pot fer altra cosa que oposar-se al moviment reaccionari que ha estat a punt de fer-se amo d'Europa en particular i del món en general. Els adherents a la III Internacional han comprès que, de moment, cal renunciar a la implantació immediata del govern del proletariat a fi de resoldre prèviament el conflicte que planteja l'amenaça del feixisme. I amb aquest ajut, que és una prova de la intel·ligència i la visió política dels que el presten, car saben rectificar a temps, resultarà més planera als socialistes francesos llur gestió al davant del govern que ha de regir els destins de França.

Si més no, el discurs de León Blum, que és un veritable programa de govern, ha caigut bé dins els sectors que estan situats a l'esquerra de la S. F. I. O. i ha deixat satisfets també els seus futurs col·laboradors, els radical-socialistes.

Hem de desitjar que aquesta experiència a què s'ha de lliurar el partit socialista de França, sigui fructífera per a la causa del proletariat i del marxisme internacional.

A tots els treballadors de les Indústries Gràfiques

La Unió de Sindicats Obrers de Catalunya, central sindical catalana nascuda l'any 1934 a la Casa del Poble de Barcelona en un moment constructiu polític i sindical de la Catalunya autònoma i que ja als pocs mesos del seu Congrés de constitució demostrà la seva puixança quan les eleccions enfront d'altres sectors obrers en guanyar les majories al Tribunal industrial i al Consell superior de Treball de Catalunya torna, passat el període electoral i restablerta la normalitat constitucional, a la reorganització dels seus quadres.

Els treballadors de les indústries gràfiques de Catalunya no poden, per raó de llur pròpia història en les reivindicacions de la classe treballadora, faltar en aquesta hora de revisió de valors i de promences renovadores en pro d'un estat social més just. Es per aquest motiu que la

Federació Catalana de les Indústries Gràfiques de Catalunya, adherida a la U. G. S. O., fa una crida a tots els obrers gràfics per tal que s'incorporin a aquest moviment emancipador de la Catalunya autònoma i revolucionària. La Federació Catalana de les Indústries Gràfiques lluita per l'emancipació integral dels treballadors i reconeix l'existència de la lluita de classes i accepta totes les tàctiques emprades pels treballadors fins arribar a arrabassar a la burgesia els mitjans de producció.

Propugna per la revisió de l'actual legislació social en aquelles parts que l'experiència ha demostrat la seva ineficàcia, alleugerint-ne els tràmits. Propugna també per l'establiment del Control obrer en les indústries.

Declara ésser partidària de la unitat sindical, però mentre aquesta no sigui possible, practi-

Les desmesurades ambicions d'uns quants republicans portaren la derrota de l'any 33. ¿Es molt demanar que no es repeteixi el lamentable espectacle, senyor Marcel·lí Domingo?

PARLEN LES SECCIONS Els mítings de la U. S. C.

BARCELONA - CENTRE

Han demanat l'ingrés a aquesta secció els següents ciutadans:

Apeles Penosa.
Ferran Camps.
Rafael Pi Lluissà.
Antoni Casals.

SANT VICENÇ DELS HORTS

A la vila del nom que encapçala, es celebra la vaga anyal del primer de maig amb un míting que fou precedit per un admirable acte commemoratiu del ferm lluitador i mestre en Rafael Campalans, donant el seu nom a un carrer. En ésser descoberta la làpida, féu ús de la paraula el camarada Tomás Amat, que, com a deixeble directe de l'homenatjat, pogué fer notar les dots que en la figura del mal prou plorat mestre s'unien molt especialment la seva visió pedagògica de la política.

En el míting parlà Sorribes, per la Joventut, i féu remarcar amb fermesa la necessitat de la unitat proletària i el significat revolucionari de la diada.

Mates posà de manifest que ja el Socialisme i Comunisme s'han tornat a retrobar i que marxant junts tots els proletaris aconseguirien anarrear la reacció infiltrant en els grups escolars que es van edificant l'esperit dels nous temps, i animà als presents perquè extinguin l'ideal socialista revolucionari entre llurs conciutadans.

El company Casel Busquets portava una salutació dels companys de Mataró i en la seva peroració féu remarcar la necessitat que té la classe obrera de preparar-se el màxim possible per a poder-se fer càrrec del Poder i estructurar el més ràpidament possible la societat col·lectivista, i suprimir d'una vegada l'exploració capitalista que ocasiona tants perjudicis a la humanitat amb les disbauxes guerres.

Amat féu notar les xacres de la bur-

El company Aguil- lar encara continua empresonat.

Senyor Ministre de Justícia:

¿Es demanar molt que se'l possi en llibertat immediata-

carà la solidaritat amb totes les organitzacions que acceptin la lluita de classes.

Considera equivocada la posició de la C. N. T., però així i tot acceptarà l'acció conjunta en la lluita contra el capital en els casos de coincidència mútua i que siguin a profit dels interessos dels treballadors.

Declara acceptar els principis tàctics de la U. G. T., però refusa plenament la seva estructura orgànica per considerar-la inadaptable, pel seu esperit centralista, en contraposició a la concepció autonomista dels treballadors catalans. Per si això fos poc, la U. G. T. té establerta una fórmula de colització que absorbeix la quasi totalitat de les colitzacions; deixa sense possibilitats econòmiques les organitzacions, ensems que crea a Madrid una burocràcia sindical. Malgrat tot, tenim el convenciment que la U. G. T. rectificarà aquesta seva estructura i reconeixerà el dret a gaudir d'una autonomia la Federació Catalana de les Indústries Gràfiques i no serà, per tant, molt llunyà poder propugnar per la nostra Federació una entesa entre la U. G. T. i la U. G. T., una vegada adaptada aquesta a les necessitats sindicals catalanes.

El 6 d'octubre i l'acció represiva dels que han tingut segregada la voluntat popular, va retardar la nostra obra. Avui, amb més braó que aleshores, tornem a la lluita. Multitud d'obrers de les indústries gràfiques que sofreixen una explotació intoler-

gesia, la morbositat infecunda de la clerecia, que es diu defensora de la família quan és la primera en destruir-la, i remarcà que solament treballant amb disciplina dintre les organitzacions sindicals i polítiques de classe els obrers aconseguiríem sotstreure el nostre esclavatge del capitalisme opressor, essent el primer de maig un alt del treball per a burgesia i una mostra palesa de la potencialitat dels treballadors de tot el món.

Acabà l'acte el camarada Comes i Jo, que com a diputat remercià l'homenatge de què se l'havia fet objecte gràcies als esforços que realitzà per aconseguir un grup escolar per a la vila de Sant Vicenç dels Horts i exposà àmpliament la tasca realitzada com a parlamentari, assenyalant que el 6 d'octubre estava al lloc de combat que li corresponia i ara tornava a estar a la disposició del poble.

NALECH

LA BATALLA DEL BLAT

En nom dels companys de la U. S. C., secció de Nalech, felicitem el company Comorera per la tasca que ha portat a terme solucionant una vegada més el problema del blat. En aquest poble, la gent que es titula d'ordre i el que és de desordre, féu una gran propaganda afirmant que no en sortirien, i gràcies a aquesta propaganda alguns esperits febles es malvengueren el blat, donant-lo a 36 i 40 pessetes els cent quilos als especuladors de Tàrraga, que sempre ens han estat escanyant i rient de les nostres suors.

Però avui, el jovent que puja, vol que aquests reaccionaris que viuen a l'esquena dels treballadors del camp, agafin l'arada com nosaltres i es guanyin el pa de cada dia i no pas que es dediquin al miserable ofici de l'exploració.

I ara, fa pocs dies, varen ésser presos de grans neguits i angúnies, quan veieren que el blat que estava declarat començava a sortir, d'acord amb les disposicions preses pel company Comorera a la Conselleria d'Economia i Agricultura.

Doncs, què es creien aquests senyors?

LLUIS BERENGUE

MATARÓ

CONTRA LA GUERRA I EL FEIXISME

La guerra ha tornat a fer sentir els seus estralls i ha portat noves víctimes innocents a la desesperació i a la misèria. El poble etiòpic ha estat barbarament ametrallat per la civilització (?) feixista. S'han portat a terme totes les consignes feixistes sobre Abissínia. I s'ha permès altra vegada que les caixes bancàries tornessin a funcionar per tal que no manquessin mitjans econòmics per a portar la destrucció a terme.

Seria hora que nosaltres, treballadors tots, parléssim i posseïssim fi a aquesta injustícia. Tots aquests pallassos que es passen les hores discutint en els salons de Ginebra, no discuteixen altra cosa si no els dividends dels beneficis que els hi pertoqueu, seria hora que els llíquidéssim i en lloc d'ells hi posseïssim les organitzacions capacitades de la classe treballadora, que són les úniques que poden posar fi a aquesta injustícia. I serà arribada l'hora en la qual diguem a Mussolini i a Hitler: Si vosaltres voleu la guerra, guerra tindreu. No contra Itàlia ni Alemanya, sinó contra l'imperialisme destructor i a favor dels pobles que avui es tenen sotmesos al vostre caprici. Contra Mussolini i Hitler seran les nostres consignes.

I per fer això, treballadors tots, ens hem d'ajuntar, nosaltres, les joventuts socialistes i comunistes, donem l'exemple. Treballadors, seguïu-nos i no perdrem el temps, que el feixisme sembla. Sembla l'odi entre els pobles germans. I nosaltres ens hi hem d'oposar costi el que costi. Val més morir per la llibertat que no pas viure en l'esclavatge.

Per la llibertat,

TOMAS TRAMUNT

ble. Hom no paga els salaris mínims, no és respectada la jornada, els tallers no reuneixen les condicions d'higiene i previsió contra els accidents de treball, hom fa combinacions vergonyoses perquè treballem menys jornals, no respecten ni les dones ni els infants en fi, ens humilien sense cap mena de respecte.

Companys, apleguem-nos, defensem-nos! No tenim res a perdre i tenim un món a guanyar.

EL COMITE EXECUTIU de la Federació Catalana de les Indústries Gràfiques. — Casa del Poble, carrer Primer de Maig, 7 (Secretaria 5).

A la Barriada del Port

Amb motiu de la pròxima constitució d'una secció de la Unió Socialista de Catalunya a la barriada del Port, aquest Partit va celebrar ahir un míting de propaganda al Bar Andalusia, de l'esmentada barriada.

Presidí el doctor Farrés, el qual es congratulà de la prompta inauguració d'una secció de la Unió Socialista de Catalunya en un barri tan obrer com el del Port. Digué, a continuació, que els militaris de la U. S. C., fidels a llur història de fraternitat i respecte als restants sectors obrers, no els atacarien mai, puix que per damunt de les diferències ideològiques hi havia l'esperit de classe.

Parlà després la senyora Gabina Viana, la qual glossà el moment polític-social, dient que aquest és de revolució, afegint que els únics mitjans que el proletariat ha d'utilitzar per a la consecució de la seva finalitat revolucionària han d'ésser els d'unió de tots els obrers.

L'oradora va fer una dissecció de les idees socialistes i comunistes, convenint que tan els socialistes com els comunistes persegueixen una mateixa finalitat.

Expressà que la lluita de classes no tindrà raó d'existir quan s'hagi aconseguit el restabliment cultural i econòmic del poble.

Acabà dient que per tal d'evitar que el feixisme es faci amo del país és indispensable la formació de milícies obreristes.

Seguidament va parlar el conseller-regidor senyor Rossell i Montaner, el qual en el seu parlament va fer referència a les necessitats de la barriada del Port i als treballs que duen a terme per tal d'atendre-les. Començà al·ludint al Patronat de l'Habitació creat per la Dictadura, el qual va construir el grup de cases barates del Port, dient que aquell organisme no va fer obra útil per a l'element proletari, la qual cosa ha motivat que l'Ajuntament actual es preocupi de fer allò que el Patronat no va fer, donant als llogaters de les cases esmentades totes les facilitats perquè amb el temps puguin ésser d'ells, mitjançant la destinació d'una quantitat del lloguer a amortització del valor de la casa.

Explicà l'obra cultural que té el projecte d'emprendre l'Ajuntament actual a profit de la barriada del Port i digué que aviat serà construït un altre grup escolar a l'edifici que havia estat cotxera dels Tramvies, al qual podran córrer uns 600 nens, i a més, serà habilitat un altre edifici al barri de la Farola per a destinar-lo a col·legi.

Assenyalà la importància que tindrà per a la barriada la construcció del Port Franc, per a la qual hi ha consignats 10 milions de pessetes, dels quals alguns seran dedicats a la urbanització de la barriada. Afegí que la construcció de l'aeríport en terrenys immediats farà precisa l'obertura de noves vies de comunicació i el millorament de les actuals.

El company Rossell i Montaner acabà expressant que en al·ludir els propòsits que hom té en relació amb la barriada del Port no el guiava cap més interès que el de posar de relleu l'obra de justícia que es proposa de realitzar l'Ajuntament a favor d'una de les barriades més necessitades i que la seva satisfacció més gran seria de veure realitzada aquesta obra quan acabí el seu mandat.

A continuació va fer ús de la paraula el conseller-regidor company Granier Barrera, el qual començà al·ludint l'elecció de President de la República. Va dir que la Unió Socialista de Catalunya havia acordat de no votar el senyor Azaña per a aquell càrrec.

La nostra actitud no obeeix a què creguem que el senyor Azaña no sigui digne d'ocupar aquell càrrec, sinó que és motivada perquè creiem que és un error de treure'l del cap del Govern per a dur-lo a un càrrec sedentari com és el de la Presidència de la República. El senyor Azaña, pel seu republicanisme, per la seva intel·ligència, per la seva ètica, mereix tots els nostres respectes, però repeteixo que faria millor paper de president del Consell de Ministres que de President de la República, perquè ho considerem així no l'hem votat, acceptant la responsabilitat de la nostra actitud.

Va fer present la gran importància de la unitat obrera, puix que aquesta ha de succeir el govern d'esquerres, i digué que la República i l'Autonomia, quan es produeixi aquest fet, tindran un gran contingut obrer.

Manifestà que feia temps que es deia que la Unió Socialista de Catalunya era una minoria selecta, cosa que ara ja no

Gabriel Mur i Castan ADVOCAT

PLETS, CAUSES CRIMINALS

CONSULTES GRATIS PER A OBRERS

RAMBLA CATALUNYA, 66, 4.1, D.

TELÈFON 79140 DE 5 A 7

es pot dir per la importància numèrica assolida, de manera que en un esdevenir immediat farà que hom la designi com a majoria selecta, i que en arribar a aquest dia el Govern de Catalunya passarà a les seves mans.

Després el doctor Farrés resumí els parlaments, remarcant degudament llur importància.

Tots els companys foren molt aplaudits, i hi hagué un devesall d'entusiasme en acabar els respectius parlaments els companys Rossell i Montaner i Granier Barrera. En acabar l'acte hom cantà *La Internacional*.

A les Comarques del Bergadà, Ripollés i Vic

Ahir, diversos companys de la Unió Socialista de Catalunya es traslladaren a aquestes comarques, on portaren a cap, davant nombrosos auditors, diversos actes de campanya política i sindical.

A Ripoll tingué lloc un acte al Saló Condal on, sota la presidència de Lluís Castell, parlaren Josep Font, Josep Miret, Marià Martínez Cuenca, Joan Fronjosà i Joan Comorera, president de la Unió Socialista de Catalunya, els quals precisaren quina ha d'ésser la labor present de les masses obreres i propugnaren d'una manera intensa la unificació total del proletariat. L'auditori, que omplèn totalment la grandiosa sala, acollí amb gran entusiasme els parlaments precisos dels companys de la U. S. C.

A Sant Quirze parlaren Vicenç Rio, que presidia, i Josep Casals, Jaume Roca, Josep Miret, Josep Lladó, Joan Fronjosà i Joan Comorera. L'acte tingué lloc a la Cooperativa Unió d'Amics.

Després s'adreçaren a Montesquiu, on se celebrà un míting d'orientació al Casal del Centre Obrer. Presidí Josep Casals, i parlaren Josep Miret, Josep Lladó, Joan Codina i Joan Comorera, enmig d'un ambient calent i fervorós.

A la tarda tingué lloc un gran acte a Borredà, en el Centre Republicà d'Esquerra, on els companys Josep Espinet, Jaume Roca, Josep Casals, Josep Miret, Joan Fronjosà i Joan Comorera desgranaren sengles oracions de caràcter socialista i encaminades a afirmar la necessitat que la classe treballadora s'unifiqui ràpidament.

Després d'aquesta campanya, l'equip de la «U» retornà als diversos llocs de procedència.

TREBALL

En el pròxim Congrés General de la U. S. C., s'han de plantejar diversos assumptes d'importància vital per al Partit, però entre ells destaca, d'una manera indiscutible, el que fa referència al projecte «Treball», diari de la U. S. C.

Havem de reconèixer que el nostre setmanari JUSTÍCIA SOCIAL no és pas el que tots nosaltres voldríem que fos.

Tots nosaltres trobem a faltar un diari que sigui nostre. Gairebé tots

comprem i llegim uns diaris que malgrat ésser més o menys d'esquerra no per això deixen d'ésser editats per empreses burgeses que, moltes de les vegades, no ens donen altra cosa que articles i informacions pagades a tant la ratlla. Tots tenim el desig de voler que se'ns serveixin les informacions sense *adulteració* de cap mena; i per això no hi ha altre camí que la realització d'aquest anhel tan just, tan nostre, que és «Treball», diari que no seria de cap empresa determinada, burgesa, sinó de tots nosaltres, de l'home que treballa, i que amb el seu esforç va contribuint a la formació d'una societat perfecta i més justa que la que representa el règim capitalista. Diari el cos de redacció del qual el compondran companys nostres i que sota el control del Comitè Executiu, serà una garantia de la puresa dels seus articles.

Avui dia a la nostra terra, hom publica tres o quatre diaris redactats en català, que obtenen el favor del proletariat, faltat d'altre diari més adient als batecs del seu cor. A més, setmanalment, són publicats gran nombre de publicacions, que jo comparo als incomputables «butlletins» de les entitats, ja culturals, ja esportives, i que no tenen altra utilitat que tenir els socis al corrent de les activitats de les diferents seccions que componen aquelles entitats. Doncs, bé, nosaltres, no hem de consentir que el nostre «portantveu» sigui un altre «butlletí», com tantes moltes altres publicacions polítiques que veuen la llum a la nostra terra. Nosaltres, Unió Socialista de Catalunya, avui, i en un futur molt proper, Partit Socialista de Catalunya, tenim, en el nostre cor, destinat un lloc molt més alt a «Treball». Aspirem que sigui el veritable portantveu del poble. El que estenen les seves ales per sobre la terra, doni, no l'ombra, sinó la veritable llum de què està tan mancada la nostra terra. Que entri en les llars i tallers de la plana; que com a gegantines eures s'enfilen per les terres altes i porti la seva veu guidora als pobles de la muntanya.

Poca cosa falta per a veure realitzat aquest bell projecte d'avui. El terreny és fructífer i a més ja està treballat. Falta la «llavor», i aquesta és la cooperació de tots plegats. Molts fills junts formen la forta corda.

En l'horitzó es vesslluma un bell projecte que nosaltres tenim en els nostres actes el que passi a ésser una plasmació dels nostres ideals realitzats.

JOSEP CABANAS

RESTAURANT HORTA VALENCIANA

TORRE SANT SEBASTIA

BARCELONETA

TELÈFON 14342

Especialitat en Paella Valenciana,
Llagosta Barceloneta

Pollastre a l'Àst, estil Horta

Salons especials a 90 metres d'alçària,
propis per a Banquets i «Lunchs»
en típiques barraques valencianes

Temperatura ideal

DIRECTOR-ARRENDATARI: M. VILLELLAS

